

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัยในการใช้หลักสูตร
หมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียน
รัฐบาลในเขตการศึกษา 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งสอบถามครูพลานามัย จำนวน
30 คน ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 1 ปรากฏว่าได้รับ
แบบสอบถามคืนมาทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับสถานภาพของครูสอน

พบว่าครูพลานามัยส่วนมากมีอายุระหว่าง 31 ถึง 35 ปี ประสบการณ์
ระหว่าง 1 ถึง 5 ปี สอนสัปดาห์ละ 1 ถึง 5 คาบ สอนทั้งชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา และครูพลานามัยทุก
คนมีวุฒิทางพลานามัยโดยตรง ซึ่งส่วนมากเป็นวุฒิปริญญาตรี

2. ปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ฯ

พบว่า ครูพลานามัยส่วนมากให้แยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาออกจากกันรวม
ทั้งแยกจุดมุ่งหมายของวิชาทั้งสองออกจากกันด้วย โดยสรุปเหตุผลได้ว่า สะดวกต่อ
การวัดผล และทำให้แต่ละวิชามีเป้าหมายเด่นชัดขึ้น

ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่าวิชาบังคับในหลักสูตร ฯ ยังไม่เหมาะสม จำนวนคาบในการสอนวิชาสหศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาแล้วไม่เหมาะสมกัน ควรจะให้จำนวนคาบมากกว่าที่หลักสูตร ฯ กำหนด ชั่วโมงสอนวิชาพลานามัย ที่เป็นวิชาบังคับ กำหนดให้ 2 คาบ ยังไม่เพียงพอ

การประกาศใช้หลักสูตร ฯ โรงเรียนยังไม่พร้อมในหลาย ๆ ด้าน เช่น บุคลากรไม่พร้อม เอกสารคู่มือหลักสูตรมีไม่เพียงพอ ประมวลการสอนโรงเรียนจัดทำยังไม่เรียบร้อย จำนวนคาบในการสอนวิชาพลศึกษาเหมาะสมกับเนื้อหา วิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนไม่เกิน 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียนนั้นเหมาะสมแล้ว การวัดและประเมินผลสามารถวัดไต่ถามจุดประสงค์ ศึกษานิเทศก์ยังไม่มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตร ฯ อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสาย หรือหัวหน้าหมวด ให้ความสำคัญสนับสนุนครูพลานามัยเป็นอย่างดี

3. ปัญหาเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

พบว่าครูพลานามัยส่วนมากมีความเห็นสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ฯ ที่จะทำให้นักเรียนได้ประโยชน์ตามจุดประสงค์ที่วางไว้

4. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา

ก. เนื้อหาวิชาพลศึกษา

พบว่าครูพลศึกษาส่วนมากจัดสอน และคิดว่าจะจัดสอนวิชาบังคับในหลักสูตร ฯ ส่วนที่ครูพลศึกษาไม่จัดสอน และคิดว่าจะไม่จัดสอนเพราะลักษณะวิชาไม่เหมาะสมกับนักเรียน เช่นการจัดสอนวิชาตะกร้อกับนักเรียนหญิง วิชาต่าง ๆ ที่ครูพลศึกษาจัดสอนแทนวิชาบังคับคือกิจกรรมเข้าจังหวะ (การเต้นรำพื้นเมืองนานาชาติ) รองลงมาคือ วอลเลย์บอล และกิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ)

นอกจากนี้ครูพลศึกษาได้เสนอวิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 8 อันดับ คือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล กรีฑา (ประเภทลู่)

แบบมีนิติน กิจกรรมาเข้าจ้งหะ (การเค่นร่าพ่นเมืองนานาชาคิ) มวยไทย และกิจกรรมาเข้าจ้งหะ (ลีลาศ)

ข. เนื้อหาวิชาสุขศึกษา

พบว่าครุสุคศึกษาส่วนมากเห็นว่เนื้อหาวิชาสุคศึกษาที่ก่าหนดไว้ในหลักสุตราไม่มีปัญหา ปัญหาส่วนหน่งที่ครุสุคศึกษาพบคือ เนื้อหาวิชามากแต่ก่าหนดคาบไว้นอย

5. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก

ก. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกวิชาพลศึกษา

พบว่า อุปกรณ์วิชาแบบมีนิตินไม่เพียงพอ ส่วนอุปกรณ์วิชาบังคับในหลักสุตราอื่น ๆ มีพอ

ข. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกวิชาสุคศึกษา

พบว่าอุปกรณ์ที่โรงเรียนส่วนมากมีเพียงพอคือ เครื่องฉายภาพยนตร์ ภาพโปสเตอร์ประกอบการสอนสุคศึกษา ภาพชคส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย จอฉาย ห้องปฐมพยาบาล และเตียงคนไข้ ส่วนอุปกรณ์ที่โรงเรียนส่วนมากมีไม่เพียงพอคือ โครงกระดูก ป้ายเครื่องหมายจราจร หนจ่าลองส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ฟิล์มสไลด์ทางสุคศึกษา ห้องฉายภาพยนตร์ และห้องปฏิบัติจการ อุปกรณ์ที่ทุกโรงเรียนไม่มีเลย คือ ฟิล์มภาพยนตร์เกี่ยวกับสุคศึกษา

6. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ก. เกณฑ์การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

พบว่าครุพลศึกษาส่วนมากเห็นว่เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสม ซึ่งโรงเรียนใดปฏิบัตียู่แล้ว เกณฑ์ที่โรงเรียนส่วนมากใช้เป็นเกณฑ์ของโรงเรียนเอง

ครุพลศึกษาส่วนมากต้องการให้เพิ่มคะแนนพิเศษกับนักเรียน ที่ทำคุณความคิพิเศษเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาให้กับโรงเรียน

ข. เกณฑ์การวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษา

พบว่าครูสุขศึกษาส่วนมากเห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมซึ่งโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่แล้ว เกณฑ์ที่โรงเรียนส่วนมากใช้เป็นเกณฑ์ของโรงเรียนเอง

ขอเสนอแนะ

1. ควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาออกจากกัน เพราะวิชาแต่ละวิชาย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกัน เป็นการสะดวกในการสอน การวัดผล

2. ควรแยกความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาออกจากกัน เพื่อให้ให้เห็นจุดมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดขึ้น มีจุดมุ่งหมายเฉพาะวิชา และเป็นการสอดคล้องกับการแยกวิชาทั้งสองออกจากกันด้วย

3. ควรกำหนดคาบของวิชาสุขศึกษาให้มากกว่าเดิมเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา

4. ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดหาเอกสารคู่มือหลักสูตร และประมวลการสอนให้เพียงพอ เพื่อครูจะได้ศึกษาคนควา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษานีเทศก์ควรจัดหาอัตราค่าจ้างให้เพียงพอ และจัดส่งออกไปให้การนิเทศแก่โรงเรียนอย่างทั่วถึง อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง

6. ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาบังคับของพลศึกษา เพราะบางวิชาไม่เหมาะสมกับนักเรียน เช่น จัดสอนวิชาตะกร้อกับนักเรียนหญิง หรือวิชาแบกมินตัน ซึ่งใช้อุปกรณ์สิ้นเปลืองมาก ควรจัดให้เป็นวิชาเลือก

7. ควรกำหนดวิชาพลศึกษาบังคับไว้ระหว่าง 6 ถึง 8 วิชา แต่ให้เลือกรเรียนเพียง 4 วิชา วิชาที่กำหนดไว้ควรเป็นวิชาที่มีการนิยมเล่นอย่างกว้างขวางและจัดหาอุปกรณ์ง่าย ราคาถูก สะดวกต่อการเรียนการสอน ใช้อุปกรณ์ไม่สิ้นเปลืองมาก การกำหนดวิชาบังคับ 4 วิชาอย่างเดิม แล้วเปิดโอกาสให้โรงเรียนจัดสอนวิชาอื่นแทนวิชาบังคับ หากโรงเรียนไม่สามารถจัดสอนวิชาบังคับได้ เป็นการเปิดโอกาสให้โรงเรียนหลีกเลี่ยงการใช้หลักสูตรนี้ได้ ซึ่งโรงเรียนจะจัดสอนวิชาว่าง ๆ แทน ไม่น่า

ถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษา

8. วิชาที่ควรจัดไว้ในหมวดวิชาบังคับคือวิชาบาสเกตบอล วิชาวอลเลย์บอล วิชาฟุตบอล วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ วิชากรีฑา และวิชาแบดมินตัน

9. ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดหาอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก วิชาพลศึกษาให้เพียงพอ

10. การวัดและประเมินผล ควรกำหนดให้โรงเรียนวัดโดยรวมกลุ่มโรงเรียน เพื่อเป็นการควบคุมประสิทธิภาพของการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน

11. ควรจะไ้มีการวิจัยปัญหาการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษานามัย ฉบับปี-พ.ศ.2518 ในเขตการศึกษาอื่น ๆ และทุกประเภทโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรฯ เพื่อจะไ้ค้นหาที่แท้จริงและนำผลมาปรับปรุงหลักสูตรฯ ให้สมบูรณ์ที่สุด.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย